

Recursul

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr.

DECIZIA NR 1503

Ședința publică din data de
Președinte - Tănăsică Elena
Judecători - Giurgiu Afrodită
- Mihălcescu Corneliu
Grefier - Crețu Georgiana Roxana

13

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de contestatoarea C
cu sediul în
împotriva sentinței nr. din data de pronunțată de
Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor
Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr.166, jud.
Dâmbovița.

Recursul este timbrat cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 3 RON
potrivit chitanțelor nr. 249932/19.09.05 și 115717/30.03.06 și timbru judiciar de 0,15
RON, ce au fost anulate de către instanță și atașate la dosarul cauzei.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns recurenta-
contestatoare reprezentată de avocat Drăgan Sebastian, care
depune împuternicirea avocațială nr. 57, lipsind intimata Direcția Generală a
Finanțelor Publice Dâmbovița.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare
de judecată și acordă cuvântul pentru susținerea recursului.

Recurenta-contestatoare reprezentată de avocat
Drăgan Sebastian, arată că soluția instanței de fond a pronunțat hotărârea recurată.
luând în considerare doar de poziția intimatei D.G.F.P. Dâmbovița, care a susținut că
revenea contestatoarei obligația de a verifica proveniența facturilor, fără a ține cont
de prevederile Legii nr. 345/2002 și H.G.835/97.

Aceste facturi au fost înregistrate în contabilitatea recurenteii și
înregistrarea lor a fost raportată intimatei D.G.F.P. Dâmbovița.

Instanța de fond nu a luat în considerare nici una din apărările și
susținerile recurenteii, a ignorat prevederile legale în materie, neținând cont nici de
soluția de neîncepere a urmăririi penale pentru faptele ce au fost sesizate.

Solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței recurate în
sensul anulării deciziei de imputare nr. și exonerarea recurenteii de la
plata sumelor prevăzute în aceasta.

CURTEA

Asupra recursului de fata, retine urmatoarele:

Prin cererea înregistrata la Tribunalul Dâmbovita sub nr.
1503/2005, contestatoarea a solicitat
în contradictoriu cu intimata DGFP Dâmbovita ca prin sentinta

ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. . . . .
emisă de intimată.

În motivarea contestației, contestatoarea a arătat că în anul 2002, s-a aprovizionat cu marfuri de la furnizori, în baza unor facturi înregistrate în contabilitate, produsele aprovizionate fiind comercializate prin magazinul societății.

A mai susținut contestația că în urma unui control încrucișat efectuat de Garda Financiară Dâmbovița, s-a constatat că firmele furnizoare nu există, iar seriile facturilor în cauză nu fac parte din plaja celor oficiale, astfel încât documentele de aprovizionare nu au fost considerate documente justificative.

Contestatoarea a precizat că, a achitat toate obligațiile fiscale și i-a fost imposibil să verifice autenticitatea facturilor, astfel că nu se poate reține culpa sa.

Intimata DGFP Dâmbovița, a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii și menținerea actelor administrative fiscale contestate, întrucât contestatoarea s-a aprovizionat cu mărfuri în baza a două facturi fiscale, care nu îndeplinesc condiția de document justificativ și nu pot sta la baza înregistrărilor în contabilitate, pentru ca reclamanta să deducă și să diminueze

După administrarea probatoriilor cu acte, Tribunalul Dâmbovița a pronunțat sentința nr. din prin care a respins cererea formulată de contestatoare, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că potrivit prev. art. 6 din HG 831/1997 procurarea și utilizarea de formulare tipizate, cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în hotărâre, sunt interzise iar operațiunile consemnate în aceste formulare, nu pot fi înregistrate în contabilitate.

A mai reținut judecătorul fondului că, taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă, iar dobânzile și majorările aferente au fost calculate conform prev. art. 31 din OUG 17/2000 și a celorlalte dispoziții legale incidente în cauză.

Referitor la impozitul pe profit și majorările de întârziere aferente, precum și penalitățile, s-a reținut că acestea au fost determinate conform OG 70 /1994, cu modificările și completările ulterioare.

S-a mai reținut că, suma în litigiu nu poate fi acceptată la deducere, fiind aferentă unor facturi al căror emitent sunt inexistenți, nefiind înregistrați conform legii.

08. Impotriva sentinței a declarat recurs contestatoarea criticând-o pentru nelegalitate, susținând că 14
 instanța de fond a fost în eroare și nu a avut în vedere faptul că facturile au fost procurate de furnizori, societatea neavând nici obligația și nici posibilitatea de a verifica proveniența lor.

at A mai susținut recurenta că, a primit facturile pentru produsele și numai în situația în care le-ar fi procurat, dar și avut obligația să le procure din surse autorizate.

a Mai precizează recurenta că, în ceea ce o privește a înregistra produsele în contabilitate, iar organele de cercetare penală au dispus neînceperea urmăririi penale, plecând de la premisa bunei credințe a societății care a utilizat facturile, fără a putea avea un control asupra provenienței acestora.

Intimata nu a formulat întâmpinare și nici nu s-a prezentat în instanță.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prev. de art. 304 C.pr.civila, Curtea retine că recursul este nefondat, potrivit considerentelor ce urmează:

a. Instanța de fond a retinut corect că, facturile în litigiu nu îndeplinesc condiția de document justificativ, care să stea la baza înregistrărilor din contabilitate, întrucât nu aparțin societăților comerciale care apar la rubrica furnizori, iar seriile și numerele acestora, nu fac parte din plaja de înscriere și numerotare, alocate de Imprimeria Națională.

e Pentru a putea îndeplini condiția de document justificativ, facturile trebuie să corespundă prev. HG nr.831/1997, pentru aprobarea modelelor, -formulelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, modificate și completate precum și Legii contabilității nr.82/1991 republicată, neavând relevanță buna sau rea credința a celui care le înregistrează în contabilitate.

300 Rezultă că, nefiind conforme cu dispozițiile legale în materie, facturile respective nu pot îndeplini condiția de documente justificative, cu toate consecințele ce decurg din acest fapt, respectiv nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată și nici diminuat impozitul pe profit.

i Faptul că împotriva reprezentanților societății a dispus neînceperea urmăririi penale, nu este de natură să înlăture consecințele folosirii ca documente justificative a unor

facturi care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

Retinând că, soluția instanței de fond este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate, Curtea, în baza disp. art. 312 C.pr.civilă, va respinge recursul ca nefondat, în cauza nefiind incident nici unul din motivele prev. de art. 304 C.pr.civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE,

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurenta-contestatoare împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul Dâmbovita-secția comercială și de contencios administrativ, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovita. Irevocabila.

Pronunțată în ședința publică azi 3

PRESEDINTE,

Elena Tănăsică

JUDECATORI,

Afrodiza Giurgiu

Corneliu Mihălcescu

Grefier,

Cretu Georgiana Roxana

04.2006

Dâmbovita

J.Ș. Florea Gheciu